

[Bækgaard.]

år — og det endda såfremt han ikke skal betale 30 pct. af de 50.000 kr. som særlig indkomst. Han må altså se sin indkomst forringet med 5.000 kr. pr. år, og alligevel skal han af med en klækkelig sum i ekstra statsskat. Det er derfor, jeg har rettet mit spørgsmål til den højtærede minister.

Finansministeren (Poul Hansen): Det er jo ikke noget nyt spørgsmål, det ærede medlem her har rejst. Da jeg den 29. oktober i fjor fremsatte forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v., sagde jeg om dette spørgsmål følgende — det findes i Folketingstidende for 1964-65, sp. 369 —:

„Et andet spørgsmål, der i foråret blev drøftet i folketingsudvalget, var beskatningen af godtgørelser for fratræden af stilling. Baggrunden herfor var en henvendelse fra Dansk Mejeristforening om de mejeribestyrere, der bliver afskædiget som følge af mejeriernes rationalisering, og som ved fratræden får udbetalt en erstatning. Foreningen ønskede en lempeligere beskatning af de udbetalte erstatninger. Spørgsmålet har siden været grundigt overvejet, men det har vist sig, at man ikke kan imødekomme foreningens ønske, uden at dette får mindre rimelige konsekvenser for beskatningen af anden særlig indkomst. Lovforslaget indeholder derfor ikke ændrede regler om beskatningen af erstatning for tab af stilling.“

Det har således ikke vist sig muligt at gennemføre særlige lempelsesregler for fratrædelsesgodtgørelse til mejeribestyrere. En lempelse kunne ganske vist opnås ved forhøjelse af det faste beregningsfradrag på 1.000 kr. For at denne forhøjelse skulle have virkelig betydning, måtte man forhøje det skattefrie beløb meget væsentligt med uheldige konsekvenser for beskatningen af andre arter af særlig indkomst, idet jeg går ud fra, at man ikke kan etablere ganske specielle regler for mejeribestyrere.

Hvis den fratrådte mejeribestyrer har forholdsvis små eller ingen indtægter i de første år efter fratrædelsen, vil det i reglen være fordelagtigt for ham at benytte sig af retten til at begære den særlige indkomst beskattet som almindelig indkomst over 3

skatteår. Derved får han gavn af skattefradraget fra de sidste år, hvor han havde fuld arbejdsindtægt, og beskatningen kan blive betydelig lempeligere end de 30 pct.

Anbringer den afskædigede mejeribestyrer sin erstatning i en virksomhed, vil beskatningen over 3 år være yderligere fordelagtig for ham, fordi afskrivningsreglerne kan benyttes til at mildne beskatningen af erstatningsbeløbet.

I den tid, der er gået siden fremsættelsen af det nævnte lovforslag i efteråret, er der ikke indtrådt sådanne ting, som kan ændre mit syn på disse forhold. Skulle det imidlertid vise sig, at der for enkelte mejeribestyreres vedkommende måtte foreligge ganske særlige omstændigheder, der muligvis kunne begrunde en lempelse i beskatningen af fratrædelsesgodtgørelsen, vil jeg pege på den adgang, der er til efter statskattelovens § 37 at ansøge om en lempelse af de pålignede skatter.

Jeg mener altså, at der er visse veje, ad hvilke man, hvor urimelige forhold foreligger, kan opnå en vis lempelse; men jeg finder det ikke muligt at gennemføre ændrede lovregler.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Camma Larsen-Ledet* til justitsministeren:

„Vil ministeren overveje at foreslå ændringer i svangerskabslovgivningen i anledning af den offentlige diskussion, der i den seneste tid har været ført om dette spørgsmål?“

Camma Larsen-Ledet: På initiativ af den studerende ungdom har der for nylig her i København været afholdt en såkaldt abortuge med det formål at optø vejen til en formindskelse af antallet af illegale aborter. Det er en prisværdig indsats, der her er gjort, og den fortjener absolut tak, men tak alene gør det ikke. Der er med en vis styrke rejst et problem, som i betragtning af den størrelsesorden, sagen har, har krav på politikernes bevågenhed.

Der er dem, der påstår, at vi har en liberal svangerskabslov, men spørgsmålet er, om den er liberal nok, når man stadig væk i stort tal går bag om loven og klarer svangerskabsafbrydelser uden om den. Det